Z přátelských kruhů.

Z CUBA, KANS. — Ctěná redakce! Pokračuji v dopise z poslednějšího čísla a doufám, že asi dopis můj aspoň většinou přijat byl srdečně. Nejdříve však musím doplniti, což se stalo asi nedopatřením sazeče, něco z dopisu posledního: na místo 1 kg — dkg, má býti 1 kg — 100 dkg. — Milý a nezapomenutelný příteli! Přijmě též všichni od nás srdečný pozdrav! Nepsal jsem Ti dříve a to z té příčiny, že jsem neměl pravou adresu, neb tu bylo řečeno, že jsi se odstěhoval někam daleko. Ale jakmile jsem obdržel od Tebe dopis, ihned jsem sedl a psal. — Avšak třikrát jsem začal a třikrát jsem přestal, neb vzpomínka na Tebe a Tvou rodinu mne vždy tak dojala, že pro slzy jsem musil vždy přestati. Druhý den teprve jsem se přemohl a dopis Ti odeslán. Hanetz. (V posledním dopise uvedl jsem zprávy podobné podrobněji.) Přeji Vám všem šťastný a veselý nový rok, byste v něm byli hodně obdaření zdravím a, až začnete sklízeti, byste měli všeho hojnost. Po těch zábavách Ti vše sdělím, jak se vše u nás povedlo. Piš mi, zda by to šlo poslati Ti nějaký ten náš doutníček, teď právě dokuřuji sportku! Vzpomínám stále na poslední naše loučení s Tebou při večírku, Tobě pořádaném, kdy navzájem zazpívali jsme:

"Přátelé moji, slyšte tlukot srdce,
ještě vám naposled podávám ruce!
S Bohem vám musím dát,
do ciziny se brát.
V cizinu dalekou
(:zanesu lásku svou!:)

Odveta:

Až jednou Tobě po dlouhé době,
ozve se v srdci tvém vzpomínka na mně,
srdce ti musí lkát,
až budeš vzpomínat!
Byl jsem tvůj kamarád,
(:měl jsem tě vždycky rád!:)

(Nápěv k disposici.)

Tvůj upřímný přítel V. Beneš, č. 48. Chorušice, 10. pros. 1910.

Jos. Mašek, dopisovatel.

Pane redaktore! Žádám laskavě ještě o další vytisknutí. Před nějakým časem četl jsem dopis, ve kterém zle řádilo se proti českým mužům-ochmelům atd. — Jelikož jsem též jeden z nich, nikoliv však z těch ochmelů, nýbrž z českých mužů, a přijel jsem před necelým rokem z Čech a tedy jsem "novopečený," "zelený," týkalo se přivítání toto i mne, což mi stále z mysli vyjíti nemůže, a proto chci si tuto ulehčit. Zajisté bylo čteno psaní mé z Čech, co tam zkusili lidé s polní prací a s dobytkem v jeho nemoci. Připomínám, že tam většina rolníků jsou malousedlíci, jichž ženy vesměs v polích pracují a též i v době této, v kritickém to čase, byla to žena, která muži svýma rukama nápomocna byla. Jak by to tam bylo vypadalo, kdyby byla všechnu práci muži nechala, když jinou posilu třeba neměl a najmouti nebylo koho. A sám? Kam by se byl dostal? A zima na krku! A jíst se chce! A daně platit se musí! Zde byla žena, která též vypomohla! Předně by měla rodina co jíst a mohla vše do pořádku uvésti; za druhé, z lásky k muži; tím též zasila do rodiny símě dobré, pak ukrátila si tím čas, by nemusila mysliti na věci jiné, kteréž by mohly tříštiti jenom rodinné blaho. V Čechách a vůbec v Evropě pomáhá žena muži ve všech polních pracích, ba, sama i ore atd., má-li muž její vedlejší řemeslo a jde-li přes den na výdělek. Proto však, že dělá, zůstává ženou čestnou na dále a žádnou neslyšel jsem říci: "Já jsem otrok!" A není k tomu bitím donucována. Ba, ono jí to ani nedá, aby nedělala, vzdor tomu, že jest vzdělaná a v každé pořádné lidské společnosti se umí pohybovat, když toho potřeba káže. Za to, co člověk umí, ať to jest muž neb žena, a i třeba za polní práci, za tu se nemusí žádný stydět, naopak: Co kdo neumí a mohl by to umět, za to se má stydět. I z přírody, při práci, může člověk studovat a se cvičit, všímá-li si jí jen trochu. — Pravil jsem: "novopečený," avšak za mu není český vyvolený. A byl jsem dále než za humny! A "nalezl?" Píše to přece za tu dobu jsem již tu mnoho prohlédl, i to, že ženské mají tu velká práva a mimo to, jak se říká, "hotové nebe." Co chtějí tedy víc? Mají však chtít — mají též mít! A co? Lásku k muži, lásku k rodině. Kde je láska v manželství, tudíž v rodině, jest všecko, třeba pozemských statků nebylo. Nepřivyknul jsem ještě všem poměrům zdejším, ale co zima nastala, zatápím ráno sám, nemám-li jinou práci a i nádobí pomohu ženě uklíditi, podlahu umýti a jiné. Nebyl jsem tomu z Čech zvyklý, činím to však z lásky. Nevím, jak by to bylo, kdyby mi žena poručila: "Ty, strejko, musíš zatopiti, uvařiti, nádobí umýti, zametati, podlahu umýti, děti ustrojiti k já si budu hleděti politiky, chci se někde blýskati, a ať tě nevidím někde sklenku piva vypíti!" To bych jí zkrátka řekl: "Ty, tetko, ale půjdeš dobytek pokliditi, celý den orati a všechnu práci, na mne spadající, dělati a, až budeš vypřáhat, napiješ se s koníky u pumpy." Doufám, že při podobných titulech by láska nebyla, a nebylo by nic, a, chce-li se již žena s námi o rovná práva děliti, ať se též s námi dělí rovně o práci. — Jest též z masa a kostí. (Možná, že příště více.)

Josef Mašek.

Z CRAB ORCHARD, Neb. — Milý čtenáři! Přijměte pozdrav a buďte šťastni a nestrpčujte si ani jeden ani dost málo život. Jsou již v tom světě poměry, že není možno ani dost málo, aby jeden každý měl smýšlení druhého. Zdá se nám na příklad v jednom případě, že není možno, aby druhý nesdílel náš názor, ačkoliv totéž si myslí i druhý o svém přesvědčení. Z toho vyplývá, že není hodno lidí, by na sebe tak nemístně útočili jen proto, že ten druhý nesdílí náhledy jeho. Proto se stává, bohužel, až příliš často, že musí do boje proti jinému názoru vytáhnout se kde jaký protidůkaz, nestačí-li, bere se na pomoc, co je při ruce. A mnohdy jsou to útoky a výstřelky, vyplynuvší z pranepatrné pohnutky. Nemám přece práva nadat jinému, nemá-li chuť vzíti za své to, co já hlásám. Jest, jak jsem již napsal, to všechno nedůstojno lidí a to lidí všech, kteří snad si činí nároky na tvory nejdokonalejší. Tím horší však jest, útočí-li se na lidi, kteří mají snad ten osud, že se narodili v druhém pohlaví. Nesmyslem neodpustitelným jest, pakli muži útočí na ženy, a pak naopak! Musím asi i já opakovat, že "není pšenice bez koukole." Pro jeden plevel není celý lán úrody pokažen; není pro jednu ženu aneb jednoho muže celé pohlaví špatné, brutální, marnotratné atd. Zdá se to být nad slunce jasnější a není. Máme příkladů moc, že, když se najde jen jedno individium, už s tím trpí úplný celek. Zrovna tak může se konstatovat, že útočí i jedna vrstva lidí na druhou. Jako nemůže býti, jak to už ten osud sám chce, by byli samí muži neb ženy, tak zrovna nemůže být ani to, by byli samí farmáři nebo lidé v továrnách zaměstnaní. Hloupost by byla asi směšná, chtít, by jeden každý byl třeba krejčím. Proto je bolestno, čteme-li, jak farmář bručí na lidi městské, anebo měšťák doráží na farmáře. Řekne-li se to v dobrotě, ještě to ujde, ale, pakli se vyjede proti druhým s plnou vervou a energií, pak jest to k pláči. Může být každý farmářem, mohou všichni lidé žít ve městech? Zajisté každý uzná, že ne. A proč tedy musíme být svědky toho, jak jeden útočí na stranu druhou. — Mám za to, že já též snad nenapíšu všechno tak, jak bych snad měl, ale přece bych nikdy nechtěl druhé urážet. Rozhodně však, chtěl-li bych proti někomu druhému vystoupit, učinil bych to tak, by nebyl snad uražen; chtěl bych to tak napsat, aby, kdyby totéž bylo napsáno neb řečeno proti mně, nemusil se cítit snad úmyslně uraženým. Bylo by dobře, aby jeden každý, chce-li proti druhému vystoupit, přemýšlel opět a opět, nežli vyřkne 'svůj soud' nad druhým. Pak by nebylo tolik těch, kteří hledají zastání. Všechny ty "důslednosti" mnohdy jsou zcela hloupé umíněnosti, za které musí trpět mnoho jiných nevinných. — Mnoho hlav, mnoho myšlenek. Není možno, by jeden každý měl stejný úsudek s druhým. Mírnit však se může každý a tím se uklidní a ne chytnou rozhoupí ty, kterých se to týká! — Tak ten poslední "Feuilleton" mi nějak divně se točí v myšlenkách a ta "poctivá rada dobrému kamarádu" se mně zdá jen ironií. Neb se pletu? Musí vážená redakce odpustit, pakli snad bych napsal něco, co bych neměl. Ale nemohu nikterak se s tím srovnat, že zde v česko-americkém živlu by se našla půda pro ideálního člověka z Čech, v které by mohl pěstovat všechno krásné a to tak, jak by se patřilo ku ozdravění poměrů česko-amerických. Odpusťte mi, ale nemohu nijak pochopit, že by zde ten člověk našel — pochopení. Nevěřím tomu, že by česká společnost zde měla smysl pro činnost nadšeného člověka, který jen touží, by někomu mohl vštípit to, co on cítí a pro co on by chtěl třeba umřít v boji. Ne, nevěřím a myslím, že je to ironie. Nebo snad špatně chápu, nebo znám snad špatně zdejší poměry? Skutečně měl by zde pochopení ten, který by přišel šířit vše pro dobro Čechů, pro zdravou, silnou a užitečnou — slávu — Čechů přítomných? Měl by posluchače? Byl by pochopen, až by se snad snažil vysvětliti nám, že ne se chlubit slávou svých předků, ale snažit se, by bylo znát, že jsme potomci někdy slavných heroů, prací naší vlastní? Učitel, který poznal, že v Čechách jest pouze otrokem předpisů, otrokem představených, ten člověk, když poznal sklamáním, že nelze najít v zaměstnání učitelském to, co očekával, ten chce najít půdu, by mohl dle svých ideí rozvinout svůj talent učitelský. Ptá se na poměry v Americe mezi Čechy a je zvědav a prosí o radu. Bál bych se někomu říkat, že poměry v intelligenci mezi Čechy americkými jsou lepší poměrů v Čechách. Ovšem, pravda, v Čechách by měl učitel ve svých svěřencích — dětech dobré posluchače a vděčné, avšak jsou zde předpisy a učitel, jejich otrok, musí vychovat zas jen otroky. Není divu, že ten, kdo chtěl se stát učitelem, jen za svůj hlas, za své ideály, je sklamán, když pozná poměry v účelištích. Bolno jest, že tam v Čechách musí být protekce ve všem, chce-li se kdo něčím stát. V Americe pak drzá, ohebná a ničeho se neštítící povaha, neříkám snad špatná, taky docílí všeho. — Ten, kdo neumí udělat bombastickou reklamu, nedojde zde nikam. Ne dle svých ideálů, ale dle těch, kterým má sloužit, to je heslem správným těch, kteří jsou snad tak nešťastni, že jsou odkázáni na veřejnost česko-americkou. Běda kteří nevěří tomu. Nejen sklamání se jim dostane, ale i něčeho více, jako oslazení pelyňku — sklamání. Nevěřím aneb nerozumím! "Zde však? Každý s láskou, vděčností a při tom i — s pochopením vyjde vstříc vší práci a snaze Vaší, pro kterou dojdete neskonalé úcty a vážnosti." Byl bych neskonale vděčen tomu, kdo by mně vyvedl z toho, kde jsem nyní. Neb neznám ty poměry česko-americké? Ty že jsou "ideální" pro nejlepší snahy? Že se nepošle člověk, který má školy a třeba i nadání — do jatek, neb štípat dříví? Vždyť je přece pocitem pravé radosti vidět "zeleňáka," kdysi v dobrém postavení v Čechách, zde konat práci nádenickou. Pomocná ruka je vskutku mezi námi v Americe, prosím za odpuštění, že se tak naivně ptám, ale kde? S úctou a přátelským pozdravem Váš

F. Mstiboj Dejml.

(Pozn. red. — Milý příteli! Feuilleton je, jak sám jste s počátku dobře rozpoznal, žhavou ironií, pro kterou ti, kterých se týká, nechť se chytnou za své nosánky. Pravdivě psaná rada intelligentu zněla asi takto: "Než bys sem jel, raději se oběs na prvním kandelábru.")

Z LEWISTOWN, Mont. — Ctěná redakce! Na můj poslední dopis jsem obdržel mnoho dotazů ohledně této krajiny, tak že by mi vzalo mnoho času každému zvlášť odpovídat. Proto tak činím prostřednictvím Vašeho listu, neb se všichni ptají skoro stejnými otázkami. Krajina zdejší je částečně hornatá; hory jsou porostlé lesem a roviny a údolí jsou porostlé hustou travou a hodí se výborně pro farmaření. První plodinou je pšenice, která vydala loňského roku namnoze 45 bušlů z akru; oves dal asi 60 bušlů. Též alfalfa i jiné traviny se zde dobře daří. Půda je ponejvíce černá ornice, místem i několik stop hluboká. Voda je k dostání od 20 do 60 stop a je vůbec dobrá. Zimu jsme měli největší 24 stupňů a teď již po několik týdnů ukazuje teploměr 30 až 40 st. nad nullou. Mnozí se ptají, mnoho-li to stojí zabrat homestead. — Poplatek ten obnáší $16. Člověk, který vám pozemek najde a vám jej ukáže, počítá $50. V pádu, že by se vám pozemky ty nelíbily, bude vám počítat $13 jako cestovné výlohy. Homesteady jsou k dostání asi 50 mil od dráhy. Dráha v ty strany bude dostavena do příštího podzimu. Kdo chceš homestead v dobré krajině, přijeď záhy na jaře, asi ku konci měsíce března, neb to dlouho trvat nebude, že bude vše rozebráno. S upřímným pozdravem na ctěnou redakci, čtenáře a čtenářky zůstávám Váš

A. Pospíšil.

Z ABIE, Neb. — Ctěná redakce: Je pro mne někdy až příliš překvapujícím, čtu-li v Katolíku, Pokroku a jiných českých listech útoky našinců na guvernéra C. H. Aldriche. A proč? Jen proto, že spravedlivě poukázal na volební podvody v Omaze. Lidé ho nenávidí, pokouší-li se učinit přítrž falši a podvodům. Útočí se tedy na něho pro pravdu. Já sám vždy jsem se honosil mezi jiným národem tím, že my Češi na faleš a nepoctivost si nepotrpíme. Tak na př. p. Doležal činí v Katolíku ze dne 3. února 1911 na guvernéra narážky v dopise, v němž vedle jiného praví: "Náš potrhlý guvernér poctil oba domy svým poselstvím, v němž opět svým zamilovaným způsobem útočil proti městu Omaze." Pane Doležale, nemyslíte, že guvernér je v právu? Z důkazů, sebraných do dnešního dne, nedokazuje vám veřejně "Morning Bee" ze dne 3. února a to přísežným udáním dobrých a poctivých omažských občanů zlořády, které se v Omaze před volbou skutečně děly? A proto, že on na zlořády ty poukázal, nazývati ho potrhlým? Či snad vy sám, milý pane, raději podporujete zlořád? Sám byste se nepokusil o zamezení jeho? I jako zákonodárce? Nevěřím, že byste zlořád sym miloval, ale myslím, že jste řádky svoje psal jen pro svoje jiné smýšlení politické a jen proto, že jste chtěl guvernéra potupit. Píšete dále, že zástupci města Omahy nenechali urážku tuto bez povšimnutí a že podali ostré resoluce v obou domech. Tomu se není co divit, neb žádný pták si své hnízdo neznečistí a podle zpěvu pozná se nejčastěji. Píšete dále o tom, jak v senátu Bartoš ze Saline Co. ostrou řečí, která se tiskem ani přinésti nedá, nemilosrdně zvalchoval kůži našemu výstřednímu guvernérovi. Myslíte, že to zvalchování kůže od takového velikána guvernér pocítil? Inu, nedivím se, neb vím, jak už jsem řekl, že jistá třída lidu zlořád podporuje. Vyskytne-li se poctivec a učiní pokus proti němu, hned se zas vyskytne jiný, který mu zvalchuje kůži za to. Proto tvrdím, že zlořád bude tak dlouho, dokud se k veslu nedostane silná a železná ruka. A tu jsme teď dostali v osobě velikého C. A. Aldriche. Týž se nebojí ani maličkých, ani velikých a ukazuje, co se dělat může a co nesmí. Kráčí ve šlépějích našeho velikého ex-presidenta Roosevelta, který se nebojí nikoho. Náš guvernér taky se nebojí nízce smýšlejícího lidu, kterému dokazuje, že ve všem a vždy musí se podrobovati jedině zákonu, jehož jménem stát náš spravovati chce jen v jeho největším zájmu a prospěchu. Jeden dopisovatel z Milligan v lednovém čísle Pokroku píše, že náš guvernér je malý a krátkozraký. Inu, je tak, jak vyrostl. Posuzovatel však může být jím, třeba byl malý, viděn z daleka a pod tíží jeho může padnout. Myslím, že vždy lépe soudit dříve sebe a pak teprve jiného. A guvernér byl zvolen většinou, která si ho přála a taky jej má. Potupu zasloužil by si jen tenkráte, když by se mu dokázala. S úctou

J. L. Svoboda.

Ze ST. PAUL, Neb. — Ctěná redakce: Osmělují se napsati Vám těchto pár řádek a prosím za otisknutí. Paní Novotná píše o poměrech žen českých a mezi jiným povídá, že čeští mužové považují ženy za nízké tvory. Inu, všude se najde plevel v obilí. Je skutečnou pravdou, že jsou ženy, které se hodně nadějí a pak se jim za to dostane ještě špatné odměny. Píše dále, že americké ženy jsou prosivější a Američtější vůbec a my že bychom se mohli od nich učiti. Myslím, že my Češi, kdyby chom byli měli takové fifleny, aby se byly práce štítily jen proto, že si zamažou ručičky, když jsme sem přijeli ze staré vlasti, jistě bychom nebyli na takovém stupni, na jakém jsme dnes. Manželky naše byly nám nápomocny, neb přijely jsme sem chudí. Dnes pak mnozí z nás mohli by si ve staré vlasti koupiti statky. K tomu značnou měrou dopomohly i pracovité ruce českých žen. Znám jednu prozíravou Amerikánku. Když jsem sem přijel před 23 roky, pracoval jsem u jednoho Amerikána jenom pár dní a tu jsem viděl, jak mu vzdělaná žena dala vyprat prádlo. Když byl hotov, vzala "bonet" a rukavičky a šla s ním, aby mu řekla, co má kde pověsit. Ten člověk byl tehdá v rentu a je v něm podnes. A proto se ptám: kdo zvelebil Ameriku? Jen přistěhovalci! Tam, kde se Amerikán nemůže uživit, Češi dělají peníze. Ona paní píše, že mne zná. Bylo by mi to proto, ctěná paní, velice milé, kdybych se mohl s vámi jednou seznámit. Píšete, než byste žila s takovým nadutelým červeným gentlemanem, že raději byste podlahu v kriminále myla. Prosím, paní, já bych zas pletl košťata. Proto vás prosím, abyste mi napsala soukromě, kdy bychom se tak asi v té trestnici sešli. Poznala byste mne podle červené brady. To víte, paní Novotná, že nejsem z cikánů. Byl jsem při vojsku v Uhrách a tam jsem jich viděl dosti, ale ani jediného, jenž by byl zrzavý. Hlásíte se taky o to hlasovací právo. Inu, jako většinou měštky, které nemají co dělat. Milá paní Novotná, myslím, že máte pravdu a že mnohá slova účinkují na nás asi tak, jako byste hrách na zeď hodila. My se tomu zasmějem a jednu na vaše zdraví vypijeme a při tom si zazpíváme: "Až se bude u Nymburku suchá lípa zelenat." A nyní již čas, abych zase přestal, a proto končí s upřímným pozdravem na čtenářky a čtenáře tohoto listu

Albert Ambrož.

Z WARD, S. D. — Ctěná redakce: Chápu se péra, bych vám do listu vašeho taky něco napsal. Zatoužil jsem po jiné krajině a tak jsem svůj domek v Iowa City, Ia., vyprodal a jel jsem se podívat do Jižní Dakoty. Hned jsem tady zůstal a zrentoval jsem farmu a tak začnu znovu farmařit. Mám čtyry hochy a to snad půjde. Krajina je tu pěkná a počasí obstojné. Minulé léto měli tady veliké sucho. Úroda přes to byla dost dobrá při slušné váze a ceně. Máme tady velice čilé obchodní městečko Ward. Vše se tu prodává a koupí. Jsou zde tři elevatory a čtyry různé štory. Počátkem ledna byla tu zima veliká, pak — ale již mírnější — opakovala se v únoru a od té doby máme tu dosti pěkné počasí. Prozatím dost. Příště vám sdělím o tom, jak se mi tu povede. V příloze naleznete $3.00 na Iowský Pokrok. Není-li to správné, uvědomte mne o tom, co nejdříve. — Doufám, že se nějak srovnáme. Za premii mi pošlete semena. Přeju vám hojně zdaru a odběratelů. S úctou

Josef Zářecký.

LIDOVÝ ÚSUDEK,

založený na omažském lidu.

Tisíce lidí s díky připomínají,
jak seslabená záda sesílila,
churavé ledviny ozdravěly
a močové nepravidělnosti se napravily.
Omažský lid to dosvědčuje
a s radostí mluví o Doanových Ledvinových Pilulkách
pro jejich rychlou úlevu a bezobtížné užívání.
Omažský důkaz je cenným.
Omažské svědectví bylo dosvědčeno.
Obdrželi jsme zprávy o brzké úlevě.
Vyléčení bylo vyzkoušeno.
Dejte slovo omažskému občanu.

Pí. S. J. Gaymorcová, 1208 Arbor ul., Omaha, Nebr., praví: "Moje ledviny byly na tom zle, jak se ukázalo nepřirozeným stavem ledvinových tajů. Užívala jsem různé léky, ale neznamenala jsem zlepšení, dokud jsem nebrala Doanovy ledvinové pilulky. Od té doby bylo mi lépe a jsem přesvědčena, že dnes jedině vděčím jim za to."

Dosvědčení to bylo dáno 16. dubna 1906 a dne 2. února 1909 pí. Gaymorcová dodává: "Mé důvěře v Doanovy Ledvinové Pilulky je dosud neotřesena. Proto tvrdím za vlem, co jsem o nich už napsala, a doporučuji je jako výborný lék."

Na prodej u všech obchodníků. Cena 50c. Foster-Milburn Co., Buffalo, New York, jediní jednatelé pro Spojené Státy.

Nezapomeňte na jméno — Doanovy — a nechcete jiné.

Co mnohým prospělo.

Důkaz pravdy, že Severovy Pilulky pro játra mají nejlepší účinky, může podati tisíce lidí, kterým prospěly. Povzbudí zlenivělá játra k činnosti, odstraní zácpu, odvrátí žlučnatost, zlatou žílu, nadýmání, závrať i bolení hlavy a upraví cestu povšechnému zdraví. Tažte se po nich v lékárnách. Cena 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

GREELEY, COLORADO ZAVODŇOVANÉ POZEMKY.

Brambory, cukrovka, alfalfa a pšenice daří se výborně. Za velmi sníženou cenu. National Investment Co., 582 Brandeis Bldg. 29-12C

Kdo chce pěkný, na míru šitý oděv míti, musí ho od Tichavů míti!

Dovolujeme si oznámiti našim krajanům, že jsme se rozhodli pro tuto sézonu — jaro a léto 1911 — ušíti Vám oblek nejnovější mody z celovlněné látky za nejnižší cenu. Uděláme Vám daleko lepší a lacinější oblek na Vaši míru šitý, nežli kterákoli jiná firma neb Váš krejčí v městě. Tuto nabídku činíme pouze proto, aby každý krajan měl příležitost jeden oblek si u nás objednat na míru ušitý. My jsme jediní čeští vyrabitelé obleků, na míru šitých a poštou objednaných v Americe. Pište si o náš katalog, my Vám zašleme vzorky, cenu, míru (Tape measure) a vysvětlení, jak Vaše manželka neb přítel Vám může vzíti přesně míru za méně jak 10 minut času. Pište dnes na 31-13C

JOS. TICHAVA & SYN,

829-31 již. Trumbull ave., Chicago, Ill.

Fr. J. Kolbaba

.....UČITEL.....

hry houslové.

Studio v Hotelu Praha, roh 13. a William ul., II. poschodí.

Výtečné Mouky!

Clarkson Milling & Grain Co., čeští mlynáři z Clarkson, Nebr., zařídili odbočku na prodej svých výrobků výtečné mouky "Swan Dawn" pšeničné a "Buckey Rye" žitné u

J. C. KUNCLA,

majitele velkého obchodu s grocerií, masem a moukou v čísle 1302—1304—1306 Garfield ulice.

Neopomeňte dojíti si ku shora zmíněnému aneb telefonujte Douglas 3051. 28tf

F. J. Kugler a J. Krupička

vykonávají práci zednickou jakož i plastýřskou, cementové chodníky a schody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejmírnější.

Za práci v každém ohledu se ručí. 29-tf

2517 již. 12. ulice.

OMAHA, : : NEBRASKA.

Volejte telefonem: Douglas 7446.

Nejdrahocennějším pokladem lidské bytosti jest nejisté

DOBRÝ ZRAK

Pozorujete-li, že vaše oči se kalí a váš zrak že slábne, neodkládejte a nechte svůj zrak proskoumati u zkušeného optika. Nejlepší nárukou o úplném uspokojení při přispůsobení brejlí jest vyjádření se sta a sta krajanů, kteří v oboru tom pomoci hledali. Graduoval jsem jednu z nejlepších škol a mimo to mám státní povolení.

A. CECHA, český optik a zlatník, 1248 jižní 13. ul., Omaha, Neb.

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.

V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.

403 Barker Block. Tel. Douglas 6867. 15. a Farnam Omaha, Neb.

Hluchota a hučení v uších,

vyléčí se trvale naší novou a prostou methodou, jež naprosto odstraní příčinu vaší choroby. Popište podrobně svůj případ. Píšte dnes, odtud jest nekonečný.

CERMAN INSTITUTE FOR EYES AND EARS

3959 Park ave., St. Louis, Mo. Dept. 69. Mail rob